



MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași



Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi

Tel : +0232 213332

Fax :+0232 219899

e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR.122/30.03.2010

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. "X" S.R.L. IAȘI

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului
Iași sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul aceleiași instituții cu privire la contestația formulată de **S.C. "X" S.R.L.** cu sediul în Iași, str. Buridava nr.,... bl.... sc...., et.... ap.... înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr. J22-.....-2005, cod unic de înregistrare RO, prin adresa nr. din înregistrată la instituția noastră sub nr.

Contestația este formulată de administratorul societății, dl. B împotriva Deciziei de impunere nr. din privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală parțială nr..... din

Suma contestată este în valoare totală de S lei și reprezintă:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S Lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de către dl. B administratorul societății, și poartă amprenta ștampilei acesteia, în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, în data de cu adresa nr. din, prin semnarea și ștampilarea acesteia de către B..., administrator și data depunerii contestației,, aceasta fiind înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr.....

Contestația este însoțită de Referatul nr. din privind propunerea de soluționare a contestației, semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

prin care propune respingerea în totalitate a contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, ca fiind fără temei legal.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. "X S.R.L. IAȘI contestă diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei și majorările de întârziere aferente în sumă de S lei stabilite în sarcina sa prin Decizia de impunere nr. din privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală parțială nr., motivând în susținerea cauzei următoarele:

Facturile menționate în anexa nr.9 la Raportul de inspecție fiscală parțială nr. din reprezintă achiziții de mărfuri pentru care, potrivit prevederilor art.145 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestora deoarece sunt destinate utilizării în folosul realizării de operațiuni taxabile.

De asemenea, consideră că facturile menționate în anexa nr.9 la Raportul de inspecție fiscală parțială nr. din îndeplinesc condițiile unor documente justificative legale, arătând că fiecare factură conține elementele de identificare ale cumpărătorului, așa cum se prevede la art.153 lit. e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată aferentă lipsei de inventar, societatea motivează că inventarierea faptică s-a efectuat la data de, iar organele de inspecție fiscală au comparat soldurile rezultate în urma inventarierii cu cele din balanța de verificare încheiată la data de

Ca urmare, societatea contestatoare solicită efectuarea corecțiilor care se impun și emiterea unei noi decizii de impunere.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală, urmarea inspecției fiscale parțiale efectuate la **S.C. "X" S.R.L. IAȘI** în vederea soluționării decontului cu suma negativă a taxei pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare aferent lunii noiembrie 2010, înregistrat la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Iași sub nr. din, au constatat următoarele:

- societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată din facturi fiscale ce nu îndeplinesc condițiile unor documente justificative legale, conform prevederilor art. 155 alin.5) lit. e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în sumă totală de S lei, conform anexei nr.9 la Raportul de inspecție fiscală parțială nr. din

- neconcordanță între stocul de marfă scriptic rezultat din balanța de verificare încheiată la data de și stocul de marfă faptic rezultat în urma inventarierii, pentru care a colectat taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

Ca urmare, prin Decizia de impunere nr..... din privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală parțială nr. din, au stabilit în sarcina societății verificate pentru perioada o diferență suplimentară de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei, drept pentru care nu au aprobat la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, stabilind în consecință în sarcina societății suma de plată de S lei, precum și majorări de întârziere în sumă de S lei, calculate pentru perioada 01.09.2007 – 22.01.2010.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit această obligație de plată, în condițiile în care societatea contestatoare a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de mărfuri efectuate în baza unor facturi fiscale care nu îndeplinesc condițiile unor documente justificative legale, așa cum se prevede la art.155 alin.(5) lit. e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În fapt, așa cum rezultă din Raportul de inspecție fiscală parțială nr. din, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, în perioada 01.07.2007 – 30.11.2009, **S.C. "X" S.R.L. IAȘI** a achiziționat mărfuri în baza unor facturi fiscale, centralizate în anexa nr.9 la raport, care nu îndeplinesc condițiile unor documente justificative legale, conform prevederilor art.155 alin.(5) lit. e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Ca urmare, nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei.

Prin contestația formulată, societatea argumentează că facturile respective conțin toate elementele de identificare prevăzute la art.155 alin.(5) lit. e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, considerând că, nelegal, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere pentru suma de S lei.

În drept, potrivit prevederilor art. 146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

„(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);[...],

iar prin prevederile pct.46 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, legiuitorul reglementează justificarea deducerii taxei pe valoarea adăugată, astfel:

„Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente în care sunt reflectate livrări de bunuri sau prestări de servicii, inclusiv facturi transmise pe cale electronică în condițiile stabilite la pct. 73, care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii, pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială.”

Prin urmare, pentru a beneficia de acordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, persoana impozabilă trebuie să justifice exercitarea acestui drept în baza exemplarului original al facturii, care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin. (5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

“Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

[...]

e) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;

[...]”.

Totodată, conform prevederilor art.1 alin. (1) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.226 din 27 decembrie 2006 privind utilizarea unor formulare financiar-contabile de către persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată,

“Începând cu data de 1 ianuarie 2007, conținutul minimal obligatoriu pentru formularul de factură este cel prevăzut la art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul fiscal.”

Față de cele prezentate, se reține faptul că legiuitorul a condiționat exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată din facturile de achiziții în folosul operațiunilor sale taxabile, de completarea informațiilor obligatorii din facturi, rezultând astfel că, o primă condiție pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturile de achiziție este ca societatea să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată. De asemenea, cumpărătorul are obligația de a înregistra în contabilitate facturile, în original, care să conțină toate datele prevăzute a fi completate în mod obligatoriu și de a verifica întocmirea corectă a acestora.

Deoarece, organele de inspecție fiscală nu au precizat ce informații lipsesc din documentele respective astfel încât acestea nu îndeplinesc condițiile unor documente justificative legale, organul de soluționare competent a solicitat acestora, prin adresa nr. din, să transmită pentru completarea dosarului cauzei documentele care au stat la baza stabilirii diferenței de taxă pe valoarea adăugată. Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr. înregistrată la instituția noastră sub nr., comunică faptul că documentele solicitate se găsesc la societatea în cauză, întrucât la finalizarea controlului au fost restituite acesteia toate documentele supuse verificării.

Prin adresa nr., organul de soluționare competent a solicitat societății contestatoare să depună, în copie, la dosarul cauzei facturile menționate în anexa nr. 9 la Raportul de inspecție fiscală parțială nr. din, iar societatea contestatoare a dat curs acestei solicitări prin adresa fără număr din data de, înregistrată la instituția noastră sub nr. din

Din analiza documentelor rezultă faptul că, în majoritatea lor, aceste facturi nu conțin adresa completă a cumpărătorului.

Se reține faptul că **S.C. "X" S.R.L. IAȘI** avea obligația justificării dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată cu facturile deținute în original și care trebuie să cuprindă în mod obligatoriu și adresa completă a cumpărătorului.

Prin urmare, potrivit documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că societatea contestatoare a dedus taxa pe valoarea adăugată din facturile prezentate în anexa nr.9 la Raportul de inspecție fiscală parțială nr. din fără ca furnizorul să fi înscris în acestea adresa completă a cumpărătorului, având înscris doar „Iași”, fiind astfel încălcate prevederile legale rediate mai sus cu privire la dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

De altfel, este obligația persoanei impozabile care solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea dreptului de deducere prevăzute de Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, fie ele și formale.

De subliniat faptul că în timpul desfășurării inspecției fiscale societatea contestatoare avea posibilitatea să completeze informațiile care lipsesc din facturile respective în conformitate cu prevederile punctului 81¹. alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, unde se precizează:

„Organele de control fiscal vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achizițiilor nu conțin toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal sau/și acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfășurării controlului documentele respective vor fi corectate în conformitate cu art. 159 din Codul fiscal.”

Având în vedere faptul că, așa cum s-a arătat mai sus, există o multitudine de reglementări legale care vizează obligativitatea existenței informațiilor înscrise în facturile respective, inclusiv a adresei complete a cumpărătorului, precum și faptul că, deși societatea contestatoare avea posibilitatea de a depune probe noi în susținerea cauzei, respectiv să facă dovada că pe perioada desfășurării controlului documentele respective au fost corectate, aceasta nu a anexat în susținerea cauzei decât facturile cuprinse în anexa nr.9 la Raportul de inspecție fiscală parțială nr. din, care, așa cum s-a demonstrat mai sus, nu sunt întocmite potrivit dispozițiilor legale în vigoare, urmează a se respinge contestația formulată de **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, ca neîntemeiată, pentru suma totală de S lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată colectată în sumă de S lei aferentă stocului de marfă lipsă la inventar, cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit această sumă în condițiile în care societatea susține faptul că organele de inspecție fiscală au stabilit eronat baza de impozitare.

În fapt, așa cum rezultă din constatările consemnate în Raportul de inspecție fiscală parțială nr. din 28.01.2010, organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență suplimentară față de taxa pe valoarea adăugată colectată înregistrată de societate în sumă de S lei aferentă mărfurilor achiziționate pentru vânzare și constatate lipsă la inventarierea efectuată la data de 30.11.2009.

Societatea motivează faptul că inventarierea a fost efectuată la data de 31.12.2009 și nu la data de 30.11.2009 și depune în susținerea cauzei liste de inventar la data de 31.12.2009.

Deși, prin adresa nr..... din, organul de soluționare competent a solicitat organului emitent al actului administrativ fiscal atacat, respectiv Activității de Inspecție Fiscală, să transmită pentru completarea dosarului cauzei documentele care au stat la baza stabilirii diferenței de taxă pe valoarea adăugată, prin adresa nr.din 02.03.2010, înregistrată la instituția noastră sub nr.dincomunică faptul că documentele solicitate se găsesc la societatea în cauză, întrucât la finalizarea controlului au fost restituite acesteia toate documentele supuse verificării.

În drept, potrivit art. 105 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.”,

iar potrivit prevederilor punctelor 102.1 și 102.2 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004,

“102.1 La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.

102.2 Când este necesar, organul de inspecție fiscală va anexa la actul de inspecție fiscală copii de pe documentele care au stat la baza constatărilor efectuate cu ocazia inspecției. Dispozițiile art. 54 din Codul de procedură fiscală sunt aplicabile.”

Potrivit prevederilor legale redade mai sus, organele de inspecție fiscală trebuiau să anexeze la actul de inspecție fiscală copii de pe documentele care au stat la baza constatărilor efectuate cu ocazia inspecției și care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.

Având în vedere cele prezentate mai sus, organul de soluționare competent reține faptul că organele de inspecție fiscală nu au anexat la Raportul de inspecție fiscală parțială nr.dindocumentele din care să rezulte neconcordanțele constatate, astfel că nu se poate pronunța dacă, corect și legal, au stabilit diferența de taxă pe valoarea adăugată colectată în sumă de s lei, procedând în consecință la aplicarea prevederilor art. 216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

Se vor avea în vedere și Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005, care, la punctul 12.7., prevede:

“Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente,”

precum și prevederile punctului 102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004, care reglementează:

“În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat,”

cu specificarea că, după republicare, art. 185 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, a devenit art. 216.

De asemenea, organele de inspecție fiscală vor ține cont și de prevederile art. 47 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

“Desființarea totală sau parțială, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage desființarea totală sau parțială a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor principale anulate. “

Pe cale de consecință se va desființa parțial Decizia de impunere nr.dinprivind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală parțială nr.dincu privire la diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**.

3. Referitor la majorările de întârziere în sumă de S lei aferente diferenței de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei, stabilite în anexa nr. la Raportul de inspecție fiscală parțială nr.având în vedere faptul că stabilirea de majorări de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, precum și faptul că, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată contestată în sumă de S lei, s-a respins parțial contestația, potrivit principiului de drept "**accesoriul urmează principalul**", urmează a se respinge parțial contestația și pentru majorările de întârziere în sumă de S lei aferente debitului în sumă de S lei .

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza Ordinului ministrului finanțelor publice nr., Directorul coordonator al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art.1 Respingerea contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, ca neîntemeiată, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art.2 Desființarea parțială a Deciziei de impunere nr. dinprivind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală parțială nr., pentru suma totală de **S lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată, urmând ca Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, să refacă inspecția fiscală, printr-o altă echipă, pe aceeași perioadă și pentru aceleași obligații fiscale, ținând cont de considerentele prezentei decizii și de actele normative incidente în materie.

Art.3 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției

Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.